

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 294. dicséret összes verse:

- 1. Jézus, vigasságom! Esdekelve várom Áldó szavadat! :/: A te jelenléted Megvidámít, éltet, Bátor szívet ad. Légy velem, Ó, mindenem! Nálad nélkül nem is élek: Te vagy örök élet!*
- 2. Jézus, menedékem! Hű oltalmam nékem Te vagy egyedül! :/: Lelkem a viharból, Bűnből, minden bajból Hozzád menekül. Bár a föld Mind romba dőlt, S ha a pokol hada hány tört: Jézus maga áll őrt!*
- 3. Jézus, üdvösségem! Te vagy földön-égen Örök örömem! :/: Kik szeretjük Istent, Zengjünk neki itt lent S otthon: odafenn! Lelkem esd, Hogy Te vezesd! S hazahívó szavad várom, Jézus, Vigasságom!*

Előíma: Drága Urunk! Hálás a szívünk azért, mert te ma sem hagyd üzenet nélkül a te néped gyermekeit és köszönjük, hogy ezt ma sem tagadtad meg tőlünk. Köszönjük, hogy még ezekben a nehéz időkben is támogatsz bennünket és fogod a mi kezünket. Urunk, megvalljuk neked, hogy bűneink miatt nem érdemeljük meg azt, hogy te így bánj velünk, ilyen nagy kegyelemmel és szeretettel, de te mégis megteszed ezt velünk. Köszönjük ezt neked! Istenünk, kérünk téged arra, hogy nyisd meg a mi szívünket a Te Igédnek a befogadására és adj nekünk erőt is annak megtartására. Szent Lelked által légy itt közöttünk és áldj meg bennünket: Ámen!

Textus: „Ezek azok a népek, amelyeket helyükön hagyott az Úr, hogy próbára tegye velük Izráelt, mindazokat, akik már mit sem tudtak a Kánaánért vívott harcokról. [...] Ezek voltak: a filiszteusok öt városfejedelme, az összes kánaáni, a szidóniak és a hivviek, akik a Libánon hegyvidékén laktak, a Baal-Hermón hegyétől a Hamátba vezető útig. Ott voltak, hogy próbára tegye velük Izráelt, és megtudja, hogy hallgatnak-e az Úr parancsolataira, amelyeket Mózes által az őseiknek adott.” Bír 3,1.3–4

Szeretett Testvéreim!

Sokan sokszor idézik lelkiismeretük megnyugtatóására Heinrich Heine szavait: „Isten megbocsát nekem, ez a mestersége.” Veszélyes ez a mondat, mert bár megragad valamit az igazságból, azonban el is ferdíti azt. Igen, nekünk kegyelmes Istenünk van, aki a hozzá fordulóknak mindig megbocsát, de nem azért, mert ez a foglalkozása, hanem azért, mert annyira szeret bennünket, hogy még a legdrágábbat, egyszülött Fiát is értünk áldozta, hogy megmenekülhessünk a bűn legsúlyosabb következményétől, az örök haláltól.

Azonban az, hogy Isten kegyelmes, elkészíti a szabadulás útját és megbocsát a bűnösöknek, az nem azt jelenti, hogy a bűneinknek sohasem lesz semmilyen olyan következménye, amivel a továbbiakban együtt kell élnünk és meghatározza mindennapjainkat. Az Úr megbocsátotta Dávidnak a házasságtörés vétkét, de ez a tett nem maradt következmények nélkül, tudjuk, hogy Betsabé ekkor fogant gyermeke meghalt. A Jézussal együtt keresztre feszített gonosztevők közül az egyik, ott a halál kapujában, Urának vallotta Őt. Hatalmas ígéretet kapott, hiszen „Jézus így felelt neki: Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.” (Lk 23,43), azonban így is szörnyű kínok között kellett meghalnia. Pál apostol megtérése előtt sokakat juttatott börtönbe, és bár a világ egyik legnagyobb misszionáriusa lett, ez az általa börtönbe juttatott foglyoknak nem jelentett szabadulást. Izráel a honfoglalása során is sokszor volt hűtlen Istenhez. Akár Ákán bűnének, akár annak, hogy amikor a gibeóniakkal találkoztak, nem kérdezték meg, hogy mi az Úr

akarata, meglett a maga következménye. Isten azonban továbbra is hűséges maradt népéhez, nem hagyta őket magukra akkor sem, amikor újra és újra letértek az útvjáról. Bár vétkeik miatt egy időre ellenségeik kezébe adta őket, de mindig támasztott szabadtó bírát is. A bíra halála után azonban újra más istenekhez fordultak: „*Föllángolt ezért az Úr haragja Izráel ellen, és ezt mondta: Mivel ez a nép megszegte szövetségemet, amelyre atyáikat köteleztem, és nem hallgat a szavamra, én sem űzök ki többé egyetlen népet sem előlük azok közül, akiket Józsué a halálakor itt hagyott.*” (Bír 2,20–21) Saját életünkben is vannak ilyen „idegen népek”, amelyek korábbi vétkeink miatt részei az életünknek és folyamatosan próbára tesznek bennünket az Úr útjával kapcsolatban.

Azonban református hitvallásunk arra is emlékeztet, hogy minket nem a büntetéstől való félelem motivál a jó cselekvésre, hanem az Isten iránti hála. A Heidelbergi Káté 86. fejeletében arra vonatkozóan, hogy miért kell jót cselekednünk, ezt olvassuk: „*Azért, mert miután Krisztus minket vérén megváltott, Szentlelkével meg is újít, hogy hozzá hasonlóká legyünk, hogy a sok jóért Isten iránti hálánkat egész életünkben megmutassuk, és őt dicsőítsük. Továbbá azért, hogy ki-ki a maga igaz hitéről a hit gyümölcseiből bizonyosságot szerezzen. Végül azért, hogy istenfélő életünkkel másokat is megnyerjünk Krisztusnak.*” Adja Isten, hogy életünk ne próbatételnek szánt „idegen népekben”, hanem hálával teli jó cselekedetekben legyen gazdag. Ámen.

Utóima: Mennyei Atyánk! Annyira jóságos vagy, annyira kegyelmes vagy hozzánk gyermekeidhez. Köszönjük, hogy értünk adtad a te Egyetlen Fiadat, Jézus Krisztust, aki bennünket vérével megváltott és megszabadított minket a halál karmából. Ezért Istenünk nem tudunk neked elégszer hálát adni, de mégis kérünk téged arra, hogy adj nekünk erőt, hogy életünk minden napján a cselekedeteinken és az életvitelünkön látszon az, hogy mi hálásak vagyunk ezért az áldozatért. Urunk, add azt, hogy valóban hálával tegyünk mindent és ne kényszerből. Kérünk téged Istenünk, hogy áldj meg bennünket most is, mindenkit a maga otthonában és ne hagyj el bennünket, mert szükségünk van rád. Jézusért kérünk, hallgass meg bennünket, aki így tanított bennünket imádkozni:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: 345. dicséret összes verse:

- 1. Ím, nagy Isten, most előtted szívem kitárom, Menedékem nincs sehol e földi határon; Ha te nem jössz bánatomra biztató szóval, Italom könny, a kenyerem keserű sóhaj.*
- 2. Ha a világ nem tudná is számos bűnömet, Teelőd elrejtene semmit sem lehet; Látja Lelked minden bűnöm, melynek átka sújt: Vedd le rólam, ó, Úr Isten, vedd le ezt a súlyt!*
- 3. Jézusomra föltekintek a kereszt alatt, Nincs szívemnek nyugodalma vétkeim miatt; Ó, ne büntesd, Uram, azt, kit megtört a bánat: Szálljon reám irgalmadból béke, bocsánat!*
- 4. Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott, Hallgass meg, ha bűnbánattal hozzád kiáltok! Vigaszoddal térj kegyesen beteg szívemhez, Hozzád térő gyermekeidnek, Atyám, kegyelmezz!*

Áldás: Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!”

(Ézsaiás 55:6)